

פרשת נשא

..דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם" (במדבר ו', כ"ג).

ברכה עתיקה ויקרה זו – 'אם כל הברכות' נמסרת בצורה מדוייקת, באמצעות כל שרשרת הקדושה ועד ליחיד בבני ישראל. חמש עשרה מילים מדודות, הבאות מגבוה ונאמרות כהווייתן.

בניגוד לברכות הבאות מיזמתם של בני האדם ומופנות בעיקר ל 'צרכי השעה', ברכה נצחית זו נוגעת במהות.

היא מגלה לנו שמאור פנים, נשיאת חן בעיניי הסובבים וחיי שלום - הם העיקר. "יאר ה' פניו אליך ויחנך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום" (כ"ד, כ"ה).

(עיון בפרשת השבוע)

שעור פרשת השבוע: תרצה אורן

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
4.45	זמן תפילין /טלית	19.12	הדלקת נרות
9.09	סוף זמן ק"ש	19.20	מנחה א' 14.00 ב' 19.20
19.35←19.33	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.20	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.54	צאת הכוכבים	17.40	מנחה 13.30
20.10	ערבית	17.10	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
7.30	שחרית נוער	20.09	צאת השבת

שִׁבְתִּי
שְׁלֹמִי

פרשת נשא: שויון הגזאנויות בעבודת ה'

פרשת נשא והפרשות שסביבה עוסקות בעיקר בעבודת הכהנים והלויים, בקדושתם ובתפקידם הנעלה בעבודת ה' כשליחים של עם ישראל.

באמצע פרשת נשא, בין פרשית אישה סוטה לבין ברכת הכהנים, מופיעה לפתע פרשית הנזיר (פרק ו' פס' א'-כא').

נראה תמוה אם כן מקומה של פרשית הנזיר בתוך הפרשה ורש"י אף נדרש להסביר הקשר זה: "למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה? לומר לך, שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין".

ננסה כאן לתת הסבר נוסף למיקומה של הפרשה בתוך (ממש באמצע) ענייני עבודת המקדש: אדם מישראל שרואה את כל רוחב עבודת ה' של הכהנים והלויים ואת מעמדם הנשגב עלול לחוש רפיון ידיים בכל הנוגע להזדמנות שלו לעבוד את ה' בצורה נעלה יותר, שכן אין לו המרכיב החשוב ביותר בלהיות כהן- והוא ייחוס. אם כן אין כאן 'שויון הזדמנויות', האדם הפשוט משבט גד לעולם לא יהיה לוי.

כאן באה פרשת נזיר ונותנת לכל אחד אפיק נוסף בעבודת ה'- הנזירות.

כמו בפרשיה בתורה כך גם בהפטרה ניתן ללמוד כמה דברים על אופייה של הנזירות. הסיפור על שמשון הנזיר פותח במילים "וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצָּרְעָה מִמְּשֻׁפַּחַת הַדְּנִי, וְשָׁמוֹ מְנוּחַ; וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה, וְלֹא יָלְדָה" (שופטים, פרק יג' פס' ב').

הפתיחה של "ויהי איש אחד" באה להדגיש את פשטות המעמד של האישה- לא אדם ידוע ובעל שם. פתיחה זו מופיעה במקום אחד נוסף בתנ"ך, בסיפור לידתו של שמואל הנביא:

"וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן-הַרְמְתִים, צוֹפִים--מֵהָר אֶפְרָיִם; וְשָׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶן-יִרְחָם בֶּן-אֶלְיָהוּא, בֶּן-תַּחוּ בֶן-צוּף--אֶפְרַתִּי. וְלוֹ, שְׁתֵּי נָשִׁים--שֵׁם אַחַת חַנָּה, וְשֵׁם הַשְּׁנִיית פְּנֵנָה; וַיְהִי לַפְּנֵנָה יָלְדִים, וְלַחַנָּה אֵין יָלְדִים" (שמואל א' פרק א' פס' א').

לא מעט מן המשותף לשמשון ושמואל:

- שניהם משבטים פשוטים- שמשון משבט דן ושמואל (כנראה) משבט אפרים.
- לשניהם אמא עקרה המייחלת לפרי בטן.
- בשניהם יש ייעוד של התינוק עוד אפילו לפני מבטן מלידה והבטחה כי 'מורה לא יעלה על ראשו': בשמשון נגלה מלאך לאמו (ואחר כך גם לאביו) ומשביע אותה להפוך את שמשון לנזיר מבטן מלידה: "וַעֲתָה הַשְּׁמָרִי נָא, וְאַל-תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכָר; וְאַל-תֵּאֲכָלִי, כָּל-טֶמְאָה כִּי הִנֵּן הָרָה וְיִלְדֶת בֶּן, וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ--כִּי-נִזְיָר אֱלֹהִים וְהָיָה הַנֶּעַר, מִן-הַבְּטָן" (פס' ד'-ה') ובשמואל נודרת אמו: "וַתִּדְרֹךְ נִדְרָה וַתֹּאמֶר, הִי צָבָאוֹת אִם-רָאָה תִרְאֶה בְּעֵינֵי אִמְתְּךָ וְיִזְכְּרֶנִּי וְלֹא-תִשְׁכַּח אֶת-אִמְתְּךָ, וְנִתְּתָה לְאִמְתְּךָ, זָרַע אֲנָשִׁים--וּנְתַתִּיו לְהִי כָל-יְמֵי חַיָּיו, וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ" (פס' יא' - ומכאן מקור המחלוקת במסכת נזיר האם שמואל היה נזיר).

מהדמיון הלשוני והתוכני שבין שני הסיפורים ניתן ללמוד מה בעצם יכול להפוך אדם מן השורה לאחד מגדולי המנהיגים: שמשון שהיה הראשון שהחל לשטות בפלישתים ושמואל הנביא שהביא את המלוכה לעם ישראל.

נראה שלהוריו של אדם, ולאִימו בפרט, חלק מרכזי בהפיכת אדם מ'איש אחד' לאיש אשר "יחל להושיע את ישראל", בטיפוח שמתחיל בהריון ואפילו עוד קודם בעצם הייחול לילד. ועדיין יכולה אישה לטעון לחוסר בשוויון הזדמנויות בעבודת ה' מאחר שביכולתה רק לייעד את בנה ולה עצמה אין דרך השתלבות בעבודה זו- באה התורה ומדגישה בפרשתנו תוך שימוש בביטוי נדיר בתורה: "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִפְּלֵא לְגֹדֶר נָדָר נָזִיר לְהִזִּיר לָהּ" (פרק ו' פס' ב').

כך בתוך עבודת הכהנים מלמדת אותנו פרשת נזיר על יכולתו של כל אדם, איש או אישה, לעבוד את ה' ולהתקרב אליו בצורה שונה ובדרך המיוחדת לו.

קטורה ונזיר 137

על סגנון ולשון

בשבוע בו נקראה פרשת 'אמור', שמעתי בזמן נסיעה את תוכניתם של אברי גלעד וג'קי לוי, בה הזכירו את הדברים להלן במילות חולין. נִיאָמַר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶמְרַתְּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמּוּ: רש"י מפרש: אמור ואמרת - להזהיר גדולים על הקטנים.

ועדיין יש להבין את החזרה על השורש: א.מ.ר. ר' יצחק אמר: אמור אל הכהנים, בלחש. כמו שכל עבודות הכהנים הם בלחש, כך אמירה שלהם בלחש. "אמור ואמרת", היינו פעם אחת ושתי פעמים, להזהירם על קדושתם כדי שלא ייטמאו. למרות שתוכן האמירה לכהנים הוא הגבלות חמורות שמוטלות עליהם, ובמיוחד על הכהן הגדול, ואמירות אלו כוללות אזהרות - להזהיר גדולים על הקטנים, נאמרים הדברים בלשון רכה, בלשון אמירה. בזוהר הקדוש מבואר: "אמור אל הכהנים בני אהרון" - שואל, מהו הטעם שכתוב כאן: "בני אהרון"? וכי איני יודע שהם בני אהרון? ומשיב, אלא: "בני אהרון" מלמדנו, ולא: "בני לוי", כי אהרון הוא התחלה לכל כוהני העולם, כי בו בחר הקב"ה מכל, כדי לעשות שלום בעולם. ומשום שדרכיו של אהרון העלו אותו לזה. כי כל ימיו של אהרון היה משתדל להרבות שלום בעולם. ומשום שדרכיו כך, העלהו הקב"ה לזה, לכהונה, שיכניס שלום לפמליה של מעלה. כי על ידי העבודה שלו, הוא גורם זיווג קב"ה ושכינתו, ונעשה שלום בכל העולמות. ומשום זה: "אמור אל הכהנים בני אהרון". אמירה נעימה לבני אהרון, שמדרגתו: "אוהב שלום ורודף שלום", גם כשתוכן הדברים אזהרות וסייגים.

בעלון האחרון פ' במדבר, התפרסמו שתי הודעות בזו אחר זו. האחת מהגד"ש והשניה של ו. רכב - שתיהן פתחו בזו הלשון: **אין לקחת כלי מכל סוג ... אין לשנות בשום אופן ...** המילה להזהיר היא לשון הארה, לפיכך על המזהיר להשתמש ב'אמירה' שעל פי הזוהר היא לשון לחישה - לשון רכה. באופן שתואר פנימיותו של השומע ויקבל את הדברים בלב טוב גם אם יש בהם תוכחה. נראה לי שסגנון שונה ישרה רוח טובה יותר בקרבנו.

אמר כו'צ

אסיבת החולמה וטקס כתיבת ספר תורה

ביום שישי האחרון, רגע לפני מתן תורה, ורגע לפני פרשת 'במדבר' חולקו ספרי בראשית לתלמידי כיתות א', מסורת רבת שנים.

הנאומים היו קצרים ועניינים עם מסר אחד וברור. מנהל בית הספר, כמו תמיד, ליווה את הברכה הרוחנית בהסבר גשמי ודיבר אל הילדים בשפתם. הפעם הייתה זו שרשרת ברזל שבה כרוכות הטבעות זו בזו משל לתורה שעברה ממשה רבנו ועד לכיתה א' של בית ספר דעת. את החומשים תרם יצחקוב לזכר עפרה ז"ל ששמה חקוק בדפי ההיסטוריה של סעד ובפרט בהיסטוריה של בית הספר. הילדים שרו, ההורים התרגשו, הסבתות התמוגגו והמצלמות הבזיקו. עוד רגע היסטורי הונצח.

החלק השני של האירוע היה תחילת כתיבת ספר התורה של קהילת בית הספר, וכלל את כל תלמידי בית הספר. אורחי כבוד היו ילדי כיתת האולפן - העולים מאתיופיה שלוו בהוריהם ושעבורם כל יום הוא יום מלא "הרפתקאות וגילויים חדשים". את הטקס כיבדו רבני ישובי הסביבה. הרב נחושתין שהוא גם סופר סת"ם החל במלאכת כתיבת הספר במקומו של אליהוא שנעדר מסיבות משפחתיות (הזדמנות לאחל מזל טוב לרגל חתונת בנו), ושיסיים בע"ה את כתיבת הספר. הטקס לווה בנגינה של רועי גולן והנחיית נחום לנדאו. את הנצחת הכתיבה היה ניתן לראות במסך גדול ששיתף את הקהל ונתן תחושה של התרוממות רוח, וציפייה להכנסת ספר התורה לבית הכנסת של חטיבת הביניים.

קובי אברהם

'דברי חלקא' אף תלמידי, ראע לפני כתיבת ספר התורה

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו. אמנם נפסק בהלכה שאין מברכים על תחילת כתיבת ספר תורה, אך התחושה שלי היום היא תחושה של התרוממות רוח גדולה, ושל זכות עצומה, שקהילת בית הספר לוקחת על עצמה משימה כזו חשובה, לכתוב לעצמנו ספר תורה שיהיה ספר התורה של כולנו, ספר התורה של בית ספר דע"ת, ולכן אני מרגיש צורך לומר לפחות: "ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

בשנים האחרונות מתלבטים פעמים רבות אם נכון לקרוא לבית החינוך "בית ספר", אך נראה לי שבית חינוך, שהקהילות שהוא משרת, מתאחדות יחד לכתוב ספר תורה, ראוי בוודאי להיות "בית ספר".

לפני כשעה חילקנו כאן לתלמידי כיתה א' המתוקים חומשים חדשים בהם יתחילו ביום ראשון ללמוד מבראשית, ואשר ילוו אותם לכל החיים, ובעוד מספר דקות, נתחיל לכתוב ספר תורה שלם, אשר בו יקראו בע"ה תלמידי החטיבה (השכבות הבוגרות של ביה"ס) במניין התלמידים שמתקיים כל בוקר בבית הכנסת שבבניין החטיבה.

מאז שעלה הרעיון היפה הזה לפני כחודשיים, הוא זכה להתלהבות ושמחה מכל מי ששמע עליו, וזה חיזק אותנו בתחושה שמדובר באתגר ראוי ונכון, ומתאים ביותר ללכד סביבו את כל קהילת בית הספר.

כדי שנוכל לקדם את הדברים באופן מעשי, רתמנו קבוצת הורים שלקחה על עצמה לפעול ולסייע באופן מעשי לאורך השנה הקרובה, כדי שמצווה גדולה זו אכן תצא לפועל. אני כבר עכשיו מבקש להודות ליוסי גאון, לצביקה רידר, לחובב כהן, לעמוס אזרד ולמשה שולץ. תודה לכם ויישר כוח!

ללא סיוע זה, וללא ההירתמות של כולכם – הורי התלמידים, אנשי הצוות, בוגרי ביה"ס, וכלל הקהילות שלנו, לא נצליח לעמוד במשימה הנפלאה הזו שלקחנו על עצמנו. ברור לי שכולם ירצו להיות שותפים במשימה, ולכן אני בטוח, שבע"ה יתברך, נסיים תוך שנה את המשימה, ונוכל להזמין אתכם שוב לטקס הכנסת ספר התורה.

מעבר לשותפות הכלכלית של כולם בכתיבת הספר ע"י רכישת פסוקים, עמודות או פרשות שלמות, אנחנו ננצל זאת כמובן כהזדמנות חינוכית ללמוד על מצווה זו, גם מבחינת הרעיון, וגם מבחינה מעשית.

סופר הסת"ם שלקחנו למשימה הוא אליהוא שנון, חבר קיבוץ סעד, שבכוונתנו להזמינו לביה"ס למספר פעמים בשנה הקרובה, כך שכל התלמידים יוכלו ללמוד את הנושא, ולראות בפועל איך כותבים את הספר של כולנו.

בע"ה, באסיפת ההורים שנקיים בחורף הבא, נזמין גם את הסופר לבוא לכתוב אצלנו, וכך נוכל לאפשר לאבות גם לכתוב אותיות בספר באופן ממשי.

היום, סופר הסת"ם שלנו לא נמצא כאן, כי ב"ה הוא מחותן את בנו ממש כעת. לכן ביקשנו מהרב נחשתן, שידענו שיהיה איתנו כאן, והוא גם סופר סת"ם, למלא את מקומו, ואנו מודים לו מאוד על הסכמתו.

הספר שנכתוב יהיה ספר של ביה"ס, שכולנו, כל קהילת ביה"ס תהיה שותפה בו. לכן, לא נכתוב הקדשות על הספר וחפציו, אלא כל משפחה שתתרום, תזכה בתעודה מכובדת, שבה נכתוב לזכר מי, או לכבוד מי נתרמו הפסוקים, העמודה או הפרשה.

הרמב"ם כתב בספרו הי"ד החזקה (אהבה, הלכות מזוזה, פרק ז' הלכה א'): מצוות עשה על כל איש ואיש מישראל לכתוב ספר תורה לעצמו, שנאמר 'ועתה כתבו לכם את השירה', כלומר כיתבו לכם תורה שיש בה שירה זו, לפי שאין כותבין את התורה פרשיות פרשיות. ואף על פי שהניחו לו אבותיו ספר תורה, מצווה לכתוב משלו. ואם כתבו בידו, הרי הוא כאילו קיבלה מהר סיני, ואם אינו יודע לכתוב, אחרים כותבין לו..."

ב"ה זוכים אנו להתחיל את כתיבת ספר התורה בראש חודש סיוון, ודומני כי אין הכנה טובה מכך, לקבלת התורה שנציין בשבוע הבא, בחג מתן תורה.

תודה לכולכם שבאתם היום להשתתף עמנו ביום חשוב זה שכולו תורה, ותודה לכם מראש על השותפות שלכם במשימה המשותפת לכולנו. שנזכה תמיד לעלות במעלות התורה, ולגדל בנים ובני בנים, עוסקים בתורה ובעבודה.

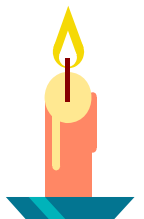
נר זיכרון:

י"א סיון- יום פטירתה של פרידה אייזנשטט ז"ל - אמם של לאה גיטמן ואיציק ברזלי (תשמ"ו)

י"ב סיון- יום פטירתו של חברנו יעקב גיטמן ז"ל (תשכ"ו)

י"ג סיון- יום פטירתו של בננו רז גולן ז"ל (תשמ"ט)

י"ג סיון - יום פטירתה של גיזלה קסט ז"ל - אמו של ישראל קסט (תשמ"ט)

הפואמה - Fine

ביום המישי שעבר - נערך ערב "שירת נשים", בניצוחן של: כנרת פולק, קרן רועי, סלעית לזר ולצידן שרה בלס האנרגטית אשר הפיקו במועדון לחבר 'ערב נשים' מרגש ואינטימי- בעזרת עיצוב רך ולאור נרות. יוצרות ומבצעות בנות כל הגילאים, יצאו מקליפתן וחשפו שירה מפרי עטן ושירים מקוריים שאת חלקן אף הלחינו. ביצועי הנגינה והשירה בעברית ובאנגלית, הגיעו לגבהים מרשימים בעזרת הפתיחות שנוצרה והתרוממות הרוח הכללית. 'דברי תורה' היוצאים מהלב ו'מיני מאפה' - אף הם לא נעדרו מערב בלתי נשכח זה. דיווחה בהתרגשות ומיזמתה - אריאלה כהן.

ביום ששי - נערך בבית הכנסת טקס תחילת כתיבת ספר התורה המיועד לבית ספרנו, במעמד רבני היישובים התלמידים והוריהם, כמפורט בעמוד הקודם. זו הזדמנות לכולנו - להשתתף לסייע ולתרום לכתיבת הספר. לפרטים ניתן לפנות לצביקה רידר.

בשבת - חתמנו שתי סדרות לימוד המועברות על ידי הרב ארי. האחת - שיעור בליל שבת לאחר התפילה היוצא לפגרה מפאת השעה המאוחרת, והשניה - שיעור בפרקי אבות בו עסקנו בפרק האחרון הנלמד בשבת שלפני שבועות. בשני השיעורים עסקנו בהכנות לחג השבועות. בליל שבת התמקדנו בהכנות הפיסיות של 'ושמחת בחגך' - מתנות וממתקים, יין ובשר. ומה יהא על מאכלי החלב? הפתרון פשוט: אוכלים מוצרי חלב למנה ראשונה לוקחים פסק זמן בעזרת חתיכת לחם וממשיכים לכיוון הבשר, ואפילו 'על האש' כמנהג אבותינו. רק שצריך להיזהר בשלושה דברים: א. שלא להתבלבל בסדר החלב והבשר, חס ושלום! ב. לא להדליק אש חדשה ולתת לאש לגווע מעצמה. ג. לשמור היטב על הפחמים ולא לגרום לשריפות. בשיעור בפרקי אבות עסקנו בניסיון להגדיר את המושג: 'תורה לשמה'. התחלנו בהוכחה על דרך השלילה, כגון זה שלומד בכדי למרוד או לקנטר.. והמשכנו במעלות הלימוד המכוון למעשה הנכון ולדבקות בה'. מפאת קוצר הזמן לא הגענו למעלה הגדולה מכולן המוזכרת ב'אורות התורה' (הראי"ה קוק - פרק ב', א') והיא נשארה לנו כשיעורי בית. ומהי המעלה הגדולה מכולן? להוציא את חכמת התורה ולהגדילה מתוך החיבור האישי והקשר המיוחד של כל אחד מאתנו אליה. נקודות המבט השונות, ריבוי הרעיונות והדעות ובעיקר המקוריות - הם הדלק המעצים את אש התורה - ממש כמו במדע! (ראה עמוד 11). פלורליזם כבר אמרנו??

ביום ראשון - אחה"צ קיימנו את טקס חג השבועות בשדות החיטה. מטף ועד זקן, ברגל או ברכב, יצאה השיירה משטח החניה אל עבר השדות, דרך מוקדי ההפעלה ליד הרפת וליד סיפן. מחוץ לגדר המקיפה את המחנה וסמוך אליה, הוצגו מגוון כלים חקלאיים ואפילו נציגה מבנות השכבה הצעירה שברפת. לאחר הכנת הזרים, חלוקת קרטיבים-אטרקטיביים ואריזות "משלוחי מנות" לנוזקים, הגיע תורם של הנאומים. הרב ארי, הראשון לנואמים, פתח בשאלה הסבוכה: "מי יכול להשלים את הפסוק: ושמחת בחגך...??!". מבין קולותיהם של המשיבים נכונה, בלט במיוחד קולו של חלופ... וכפרס על תשובתו המלומדת, נשא גם הוא דברי ברכה לכבוד האירוע. בהמשך - הגיע קומביין התבואות, שהדגים מקרוב קציר חיטה. לאחר מכן, עלו לבמה בנות המפ"ל שהציגו, בגרסה מודרנית, את מגילת רות וההיכרות בין בועז לרות, שהחלה בפייסבוק... ילדי הגנים סיימו את הטקס בריקוד לצלילי מנגינת השיר: "ארץ זבת חלב ודבש". לסיום - עלתה הגב' אורלי וידס, מרכזת ועדת חינוך, להודות לכל השותפים למאמץ. מדווח כתבנו לענייני חקלאות, המזדהה תחת שם העט - 'ההולך בשדות'.

בערב נערכה חתונתם של נגה קופלוביץ עב"ל שי, ב "גני הצבי" שבמושב ברכיה. לאירוע השמח הגיעו כמעט כל בני כתתה של נגה, חברי גרעין הטיירה- חבריו של קופו ז"ל, חברים רבים מסעד ואורחים רבים נוספים. כולם התפעלו מ: ה' הזמנה היפה', ה' גן היפה', ה' כלה היפה' ו ה' אירוע היפה' כך שכל שנותר הוא לאחל לשניים חיים יפים ומאושרים יחד. דיווחה יפה- שושנה עברון.

ביום שלישי - ליל שבועות, התכנסנו חברי הקהילה ללימוד שלא דילג על אף שכבת גיל. התמקדנו בתחום החינוך ברוח המועצה המתקרבת תוך עיון בציטוטים ממשנתם של מחנכים וראשוניים בקיבוץ הדתי. עסקנו במשנתו של שלום קרניאל (1936), דרך משנתם של צוריאל אדמנית ומשה אונא (1960) ועד לזו של ליוסקה אחיטוב (1986) שנפטר לפני כשנה. הפכנו והפכנו בסוגית החינוך וגילינו בה שבעים פנים ממש כמו בתורה, ולא פלא. הרי היא ומצוותיה משמשות בעצמן ככלי חינוכי על פי הרמב"ם. לאחר מכן עברנו ללימוד משותף על פי קבוצות גיל: ילדים והוריהם - דנו בדף מקורות העוסק בקירוב התלמיד ללימוד גם אם הוא מרדן. צעירים וחומ"ש - בהנחייתם של אפרת וזמיר, עסקו בנושא: "מתן תורה אישי" והיא האחריות הנופלת על כל אחד מאתנו להוציא לפועל את ייעודו ולממש את הקריאה הייחודית לו, בין אם הקול יוצא מרחשי לבו ובין אם הוא מגיע ממקור חיצוני. לאחר מכן התכנסנו לשיעור שעסק ב'אבולוציה' של ההוראה החל מ'אב המלמד את בנו' ועד ל'בתי ספר' בכל עיר ועיר והחובה לקיים ולאכוף את המושג: 'תינוקות של בית רבן' המייצג מפגש נדיר בין תמימות האדם לתמימות התורה. למרות ששעת חצות עברה מזמן, לא פסקה תכונת הצעירים ואף הצעירים שבצעירים. קבוצות קבוצות ישבו הנערות והנערים ולמדו תורה בשקיקה ובהנאה ברחבת בית הכנסת ובבית המדרש. אלו לומדים תורה שבע"פ, ואלו עוסקים בנביאי ישראל. אלו מחזקים את רוחם ברוגאלע טרי, ואלו נשענים על הוריהם שנאבקים בעצמם בעייפות בעזרת קפה מהביל וריחני. והנה כבר הגענו לשיעור הבא, העוסק בנייתו טקסטים תלמודיים העוסקים אמנם באותו נושא, אך מציגים שתי גישות לימוד שונות. זו הבלית-ליטאית - 'מגדל השן', מול זו הישראלית- חסידית- 'תורה לכולם'. הפסקה קצרה ושיעורו של הרב, המציג ערנות מופלאה - יוצא לדרך ועניינו- חשיבות הכפייה כשלב ביניים עד לקבלה מרצון, או במקרים בהם אין להסתכן ולהיות תלויים בבחירתו של האדם או בשיקול דעתו. ובכל זאת 'משמעת- חפשית' יכולה להתקיים באמצעות דוגמא אישית של ההורה לבנו בכך שהוא עצמו נשמע לחוקים ולכללים מתוך רצון ובחירה. המשכנו לשיעורו של יצחק שלומי העוסק בקושי לחנך ליראת שמים שהיא: 'אם כל המעלות' (המהר"ל מפרג- נתיב היראה) היות והיא מבטאת בצורה המוחשית ביותר את המצאות האלוקות וכדבריו של יוסקה אחיטוב בעברית בת זמננו: 'מהווה את המצפון הדתי של האדם' להבדיל מקבלה רציונאלית-פולקלוריסטית-סנטימנטלית. וכיצד נגיע ליראת שמים טבעית הצרובה לנו חזק בתאי הזיכרון שבמוח?! מסכם בני גינזברג בשיעור שתוזמן לשעה המאתגרת ביותר: חינוך הטף והתינוקות והקניית הרגלים ליראת שמים עוד מרחם אמם! ילדים ותינוקות **בכל גיל** מקומם בבית הכנסת! (לצד הוריהם ובהשגחתם המלאה כמובן...). המשכנו ב'טיש' שכלל שירה ודבקות ובסיומו תפילת וותיקין מכובדת. ארובות השמים שנפתחו עם שחר, זיכו במקלחת מעוררת הן את אלו ששבו הביתה מ'וותיקין' והן את אלו שצעדו בדרכם למניינים הרגילים. תודה לבני גינזברג- מרכז ועדת דת, שדאג לכל פרט בלילה זה: "כנשר יעיר קינו על גוזליו ירחף". תודה למגידי השיעורים שטרחו והעניקו לנו מכישורונם. תודה לבאה גל על עיצוב הירק והחיטה העדינים והמיוחדים שעיתרו את בית הכנסת. תודה לצוות הטכני: חיה קופלד אליה הצטרפה שירה כהן, ותודה מיוחדת לצוות המחזיק בקביעות את בית הכנסת ובית המדרש - אריאלה כהן ועפרה גולדברג הדואגות להחזירו למצבו הטבעי.

ביום רביעי - חג השבועות לפנות ערב שמענו הרצאה מרתקת בנושא "הגניזה הקהירית" מפיו של משה לביא- אחד מהחוקרים העוסקים בנושא אינסופי זה שכולל 300,000 כתבים. מדובר בכתבי יד מכל הסוגים הכתובים בעיקר באותיות עבריות שהצטברו במשך כאלף שנים. המסמכים נמצאו בפיר ששימש כמקום גניזה ונמצא בבית כנסת העתיק "בן עזרא" שבקהיר ומהווים אוצר המלמד על התנהלות החיים היהודיים באגן הים התיכון לאורך כל התקופה. היקף המחקר הוא עצום וישנם מסמכים שטרם טופלו עד כה. לשם כך נעזרים החוקרים גם בגולשי האינטרנט ואף הקימו אתר מיוחד לשם כך: "אתר הגניזה הקהירית". אז, בפעם הבאה שיש לכם שעה פנויה..

יורם קיאמן

לקראת אסיפת מתיישבי סעד שתיוצק ב"31"

באסיפת האגודה הקרובה שתתקיים במוצאי שבת הקרוב, נעסוק במספר סעיפים. הסעיפים הראשונים לדיון יהיו בתחום **איוש ועדות האגודה** ובעלי התפקידים בה. הסעיפים הנוספים עוסקים **בהחלטות קהילתיות שונות** בתחומי חיינו.

וביתר פירוט:

איוש ועדות: אנו שמחים שהגענו לרגע בו כל מוסדות האגודה יחלו לפעול עצמאית, באופן מסודר.

1. **בחירת מנהל לאגודה** – כבר הוסבר, שהאגודה היא ישות משפטית נפרדת וצריכה גוף מנהל (הנהלת האגודה שנבחרה) ובראשו מנהל. פורסמה רשימת דרושים, ואין מועמדים אחרים זולת נחום לנדאו שנבחר כמנהל הקהילה. אשר על כן, בהמשך לתפיסתנו שיעיל יותר ונכון יותר במבנה הארגוני של סעד לבחור אדם אחד לשני התפקידים הללו, נעמיד להצבעה את בחירתו של נחום כמנהל האגודה, ולפי ההצעה יכנס לתפקיד, במקביל לכניסתו כמנהל הקהילה. ההצבעה תהיה כמקובל, באסיפה (בפתקים).
2. **בחירת ועדת אסיפות** - ועדה שתפקידה לנהל את אסיפות האגודה, הדיונים וההצבעות. בדומה לוועדת אסיפות בקיבוץ. הצעת הנהלת האגודה היא שוועדת אסיפות של הקיבוץ שכבר צברה ניסיון לא קטן, תשמש גם באגודה.
3. **בחירת וועדת מינויים** - בקיבוץ הנהלת משאבי אנוש אחראית על איוש התפקידים ומרכזי הוועדות, ויחד איתם בונה את הוועדות השונות אשר הרכבן מאושר באסיפת החברים. על פי הצעת הנהלת האגודה, כאשר נצטרך לבחור בעלי תפקידים האגודה (מ.ו.תרבות, מ.ו.חינוך, מ.ו.דת ועוד) יצורף נציג ממתיישבי ההרחבה, כחבר בהנהלת משי"א בדיון זה.
4. **בחירת מרכז ועדת דת** - פורסמה רשימת דרושים. לצערנו איש לא הביע נכונות לקחת על עצמו את התפקיד. הצעתנו - בני גינזברג שלקח על עצמו את התפקיד באופן זמני לתקופת מעבר, ימשיך שנה נוספת, ובמהלכה ימשך חיפוש אחרי מרכז ועדה.
5. **הנהלת הגיל הרך** - רענון ההנהלה הקיימת. על פי ההצעה שגובשה עם מנהלת הגיל הרך - ימשיכו בהנהלה: שושי-מנהלת הוועדה, רחלי לנדאו, דניאלה ג'קסון, ואוהד גייבל. אליהם יצטרפו שלושה נוספים: חמוטל אבן חן, שושנה צרפתי, ואשר רוטנברג. (תודה רבה לכל אותם רבים נוספים שהביעו רצון להיות שותפים-חידוש מלבב ומרענן, ונקווה שבעתיד נמצא עוד אפיקים בהם יוכלו לתרום תרומתם).
- מערכת הגיל הרך, צמחה לשמחתנו באופן משמעותי בשנים האחרונות, והתווספו אליה לא מעט הורים צעירים וחדשים. המערכת נדרשת לקבלת החלטות כבדות משקל מידי שנה, שהן בעלות השלכה על דרכה ועל עקרונות היסוד שלה, בין השאר גם בגין השינויים שהוכנסו על ידי משרד החינוך. אחד המהלכים הראשונים של הנהלת הגיל הרך החדשה, בריכוזה של שושי, יהיה כניסה לתהליך ציבורי של חזון מסודר למערכת הגיל הרך, וקביעת מטרות לשנים הקרובות. במסגרת תהליך רחב זה, שיעשה בסיוע הנחייה חיצונית, יינתן דגש גם על שיתוף ההורים באופן מובנה, ורצונם להיות מעורבים יותר בתוך מערך החלטות העתידיות בגיל הרך.
6. **בחירת ועדת חינוך: אורלי (מרכזת), דני יום טוב, חגית לנדסמן, תמר אייל, איתי וויס, אודי שוהם, שביט הלפרין.**

נושאים קהילתיים:

1. **דיון ואשרור מסמך חזון מערכת החינוך** שנקבע אשתקד, על ידי תהליך של ועדת חינוך עם ציבור ההורים. מסמך (צהוב) נשלח לציבור. הדיון חשוב בפני עצמו, ומקבל משנה חשיבות לקראת מועצת הקיבוץ הדתי.
2. **אופיים של ימי תענית הציבור בקהילתנו**- ככלל, יש לקבל החלטה על הפרהסיה הציבורית בימים אלה (ממשיכים כבעבר? משנים מהקיים?). הסבר נוסף על הנושא- מובא בעלון זה.
3. **אזכרת נשמות חברינו ובנינו שנפטרו**- דיון שנעשה בועדת דת, וכן בהנהלת הקהילה מעלה שלוש אפשרויות כיצד לנהוג. אנו מעריכים שלא נספיק להגיע לסעיף זה והוא ידחה לפעם הבאה, ועל כן נייר מפורט ישלח לציבור רק לקראת האסיפה הבאה.

מצפים לראות ציבור גדול ומשמעותי- ויקוים בנו פסוק קריאת התורה בשבועות- "ויחן שם ישראל נגד ההר"- כאיש אחד בלב אחד... (ולא כמאמר הפסוק "וירא העם, וינועו ויעמדו מרחוק..") ועוד-

עניני בריכה- בשעה טובה תחל עונת הרחצה בבריכה ביום ראשון, כד' סיון, 2/6. פרטים עוד יבואו. כמו תמיד הנושא המורכב ביותר הוא חלוקת שעות הרחצה בין קבוצות המתרחצים השונות. על מנת להרחיב את החשיבה בנושא הוקם צוות מגוון שיקבע את השעות. (ועם זאת צריך לזכור שכמובן שאי אפשר לרצות את כולם..תמיד). הצוות מונה את: אבישג(אחראית הבריכה), ענת אש, יסמין קרב-אל, דליה רועי, אוהד גייבל, ומוריה פולק.

נאחל לכולנו-רחצה נעימה ובטוחה.

צפר life

"חֲרָטָה" הצאק הסייליקון

אם חשבתם שעמק הסייליקון נמצא אי שם בצפון קליפורניה, אז דברים השתנו מאז.. בבוקר חג השבועות, מיד לאחר מניין ראשון, ביקשתי מאודי להצטרף אליו לסיבוב הבוקר הקבוע שלו לעמק הסייליקון האמיתי. עדר פרות מלאות בחלב ולא סתם מלאות, אלא גם עם קבלות. זה שנים שרפת סעד נמצאת בצמרת השיאים בתנובת החלב של "הרפת השיתופית המניבה ביותר". בשנה שעברה אף זכתה הפרה "חֲרָטָה" בתואר הנכסף: "אלופת הפרות" עם יותר מ 18,000 אלף ליטר בשנה. הנדוס גנטי ושם גאוני הביאו אותה לכותרות. השנה היא נדחקה לטובת שיאנית חדשה מאור הנר ולא הצליחה לשחזר את ההצלחה לאור דלקת בעטין שפגעה בתנובת החלב. "כנראה שהיא לא תחזיק עוד הרבה זמן ברפת..." אומר אודי בצער, אך מציין שיש פרה נוספת שהביאה כבוד השנה וזכתה בתואר "אלופת הפרות בתנובת חייה" והיא כבר אחרי שמונה המלטות! תוך כדי נשימה של הבריזה המפורסמת של הרפת הוא מחלק הוראות הפעלה לעובדים, בודק שהמערכות החשמליות תקינות, בודק עגל רך שהצטרף לעדר. שאלתי את אודי "מה הוא סוד ההצלחה של רפת סעד?" טוב, מי שמכיר את אודי יודע שהוא לא אוהב שאלות מהסוג הזה. צניעותו עולה על גובהו. ובאמת כאן ממש עצבנתי אותו, אז השתדלתי לנסח אחרת את השאלה כי הדבר התבקש. הצלחה של שנים מעידה על שיטה ודרך מאוד

ברורה. אז טיפה לחצתי "בכל זאת, לעיתון עליכם"...תן תשובה", והוא התרצה לבסוף וציין שמדובר כמובן בשילוב של גנטיקה, התחדשות תמידית, צוות טוב ואחראי ועוד. היה קשה להוציא ממנו תשובה רחבה יותר. אז הרפיתי. בכל זאת, לא הייתי רוצה לפגוש אותו בשבילי הקיבוץ עצבני...

קובי אפרהם

לקראת השתתפות הצעה לאסיפת האגודה

כזה יהיה צום אבחרהו!

הבאת ההצעה לאסיפה היא סיכום של תקופה שהקהילה לקחה על עצמה להתלבט בנושא. ראשיתה לפני כשנה בדיון במרחב פתוח על אופיים של תעניות הציבור בקהילת סעד. הרב ארי הכין דף מקורות אשר התייחס במכוון לתענית ציבור והתעלם מהיבט תעניות החורבן.

בדיון שהתקיים דנו באופייה של תענית הציבור כמועד הראוי לחשבון נפש תקופתי וציבורי. לא נכנסנו לשאלה האם תעניות החורבן רלוונטיות בימנו, אלא ההנחה הייתה שהמועדים קיימים ועל כן נלמד מחז"ל איך הופכים אותם ליותר שייכים לציבור. בדיון התייחסו הדוברים למרחב הציבורי של יום הצום ולהתנהגותנו בפרהסייה הקהילתית, ולא לשאלה האישית איך ראוי שינהג כל אחד.

כללית: הדוברים הביעו צער על כך שתעניות הציבור נעלמות מהנוף הציבורי שלנו. יחד עם זאת היה חשוב לדוברים לחבר בין צורה=צום, לבין תוכן=התייחסות ליום במובן הרוחני.

בסיכום הדיון גובשו מספר המלצות. ההמלצות הועברו לצוות ליווי הרב, שראה בהן ראויות והעבירן לדיון בהנהלת האגודה.

לאחרונה התקיים הדיון בהנהלת האגודה אשר סמכה ידה על ההצעה שגובשה במרחב הפתוח.

אנו מביאים הצעה זו לאישור אסיפת האגודה:

- (1) בתעניות ציבור לא תוגש ארוחת בוקר בחדר האוכל.
- (2) ארוחת הצהריים תהייה צנועה יותר.
- (3) נקיים תפילת מנחה מרכזית קהילתית בבית הכנסת. (על כן יש לבוא בדברים עם מפעילי מנייני השכונות שיבואו לתפילת מנחה המרכזית).
- (4) בסמוך לתפילת מנחה יתקיים שיעור – מענייני דיומא.
- (5) ב"ז בתמוז תעסוק מערכת החינוך החברתי בתכנים קהילתיים חברתיים.
- (6) כשבוע לפני כל תענית יתוצב תיבה' (תועמד תיבת דואר וינתן פרסום – להעלאת נושאים חברתיים לטיפול ע"פ משאלות הפונים).

113 וות לוי הרב, הנהלת האגודה

צחק לפוא, בני ט'נגרא, אופר לפוא

יריד מדעים מחולו לצמודות חקר - לתלמידי כתות ט'

משרד החינוך החל בתהליך מבורך של עידוד תלמידים צעירים להשקיע בלימודי מדעים ולבחור בהם כמסלול עיקרי בתיכון ובאקדמיה, לשם כך התפתח השנה מאד מערך שיעורי חקר בכל חטיבת הביניים, ובכיתה ט' הוא חלק בלתי נפרד מתוכנית הלימודים הפורמאלית במדעים.

תלמידי כיתה ט' בסעד עשו עבודות חקר הקשורות בגידול החסה: כל קבוצה חקרה היבט אחר של השפעה על הצמיחה. במשך השנה הגיעו מדריכים ממשד החינוך ועקבו אחר התקדמות העבודה. שתי עבודות חקר שעלו לשלב המחוזי (חטיבת הביניים בסעד שייכת למנהל החינוך התיישבותי), עסקו בהשפעת סוג האור וצבע האור על צמיחת החסה, האירו את השתילים במשך מספר שבועות, יום ולילה בנורות בצבעים שונים, עקבו והשוו את התפתחות השתילים. עבודה שנייה חקרה את השפעת סוגי אדמה על צמיחת החסה.

ביום שלישי האחרון התקיים יריד מדעים ברופן ושם הצגנו את עבודותינו לצד מגוון עבודות טובות ומרתקות, באמצעות פוסטרים מדעיים. את העבודה בנושא האור ייצגו תומר קימלמן מסעד ורזיאל אלון מתקומה. את העבודה בנושא האדמות ייצגו טל אברהם ממעגלים ואופל זגדון מנתיבות. היריד עצמו היה מלמד ומחכים.

בשלב ראשון הייתה חשיפה של כל העבודות, ותומר תאר את תהליך החקר בעבודה שהצגנו, התוצאות והמסקנות. ביריד היו מספר סדנאות: על ממציאים ומגלים, ג'אגלינג- גם שם תומר הבריק והצליח לבצע פעולות חדשים. מהסדנאות למדנו שהמדעים מקיפים את כל הוויית חיינו.

לקראת סוף היום שמענו הרצאה מרתקת ממהנדס ברפאל', שהראה סרטונים על הישגי רפאל' והמסר הכי חזק שלו לתלמידים היה שמחכים להם ב'רפאל'..

המפקח על המדעים אמר בברכתו, שמעבר לשינון וידיעת החומר חשוב שהתלמידים ילמדו לשאול שאלות, זו הדרך הנכונה ללמוד ולהתפתח. גם אחד המנכ"לים בחברת 'מקורות' עודד את התלמידים להיות חוקרים ולהגיע לעבוד ב'מקורות', הם אף נתנו את חסותם לאירוע, וחילקו פרסים למי שחקר את נושא המים.

היה זה יום עמוס ומרתק, אירוע שהעצים את רזיאל, תומר, אופל וטל, המסר שלו לתלמידים היה ברור ומדויק: היו סקרנים, חקרו את הסביבה בה אתם חיים, ישנן בעיות בתחומים שונים, גלו את הצורך ונסו לחשוב על פתרון ותגלית. את הפרס הראשון גרפו תלמידי כפר סילבר שבנו דגם של מיחזור 'מים אפורים' (מי ביוב).

לא זכינו בפרס, אבל זכינו ליהנות מיום עשיר. למדנו ממשד החינוך משקיע מאוד בתלמידים (וגם במורים) לא רק כדי להתגאות בציונים שלהם במבחני 'טימס' ו'פיזה', אלא כדי לעודדם להיות אנשים חושבים, יצירתיים, מפתחים וממציאים. זה מעודד.

רבקה גרוסמן - מורה למדעים

בית ספר דצ"ת

קונצרט "בא פאן"

מזווחת: שחר סמיט

ביום חמישי שעבר, בשעות הבוקר, זכינו לביקור של קונצרט הגנים המסורתי מטעם המועצה.

קונצרט זה מפגיש את ילדי הגנים (דקל ורימון) עם חוויה מוסיקאלית ייחודית, עם נגני כלים ועם שירים ויצירות.

צוות של מספר נגניות ביחד עם זמרת, מסתובבות ברחבי המועצה ומופיעות בפני כל ילדי הגנים שבתחומה.

הפרוייקט המקסים נערך שנים רבות אולם בשנים האחרונות, לדאבונו, פסקה המסורת. והנה השנה חזרה עטרה ליושנה ושוב זכו הילדים לקבל טעימה מוסיקאלית איכותית וברמה גבוהה.

בכל שנה מוקדש הקונצרט ליוצר חשוב, והשנה הייתה זו לאה גולדברג. שיריה ויצירותיה נלמדו בגן טרם הקונצרט, כהכנה לו, על מנת שבעת המופע, יוכלו הילדים להיות שותפים פעילים, בשירה ובתנועות. ואכן ילדינו הפליאו להשתתף בחן ובנועם, לשיר בבקיאיות ולהתנועע במתיקות.

הנגניות, שעל כלי המיתר והאורגנית, נגנו ברגש וסחפו את הילדים. הזמרת שגם הנחתה את המפגש, הפעילה ושיתפה את הזאטוטים והם נענו לה באופן מקסים!

בתום המפגש החמיאה המנחה ואמרה כי עבודת ההכנה שנעשתה עם הילדים הורגשה היטב ושילדנו קבלו את ההכנה הטובה ביותר מבין כל הילדים בגני המועצה(!).

קרדיט זה מוקדש לכרמלה שלנו שבמהלך כל השנה שוקדת על לימוד המוסיקה לילדנו, ונוטעת בהם אהבה וחביבה אל הצלילים, הכלים והתנועות. כרמלה היא זו שמכינה את הילדים לקונצרטים, בעזרתן הברוכה של הגננות והסייעות. פעולה משותפת שהופכת את המוזיקה לחוויה לימודית עשירה ומגוונת

אמנה ולאריט בן צבי
מלא טוב אהואדת הנין
נכד אנצמה ואיצחק טל
בן אחטית ואדוד אאבל

אצלינה אולדפדן
מלא טוב אהואדת הנין
נכד אצבי ואשמאון כול
בן אאילה ואליאור

אנורית קופאוביץ' ואכל המספחה
מלא טוב אניסואי נאה צבי"ל שי-יוקב

שתלכו אהרבה שמחה ונחת

